

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 15.12.2020
COM(2020) 824 final

ANNEX 7

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στην

**Πρόταση για
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

**σχετικά με κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές και με
την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013**

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

Πίνακας επικουρικότητας

1. Μπορεί η Ένωση να ενεργήσει; Ποια είναι η νομική βάση και η αρμοδιότητα στην οποία εμπίπτει η επιδιωκόμενη δράση της Ένωσης;
1.1 Ποιο άρθρο/-α της Συνθήκης χρησιμοποιείται για την υποστήριξη της νομοθετικής πρότασης ή πρωτοβουλίας πολιτικής;
Σύμφωνα με το άρθρο 170 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπεται ότι η Ένωση συμβάλλει στη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων όσον αφορά τα έργα υποδομής στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας. Η Ένωση προάγει τη διασύνδεση των εθνικών δικτύων. Ο κανονισμός ΔΕΔ-Ε βασίζεται στο άρθρο 172 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο προβλέπεται η νομική βάση για την έγκριση κατευθυντήριων γραμμών που καλύπτουν τους στόχους, τις προτεραιότητες και τις γενικές γραμμές των μελετώμενων δράσεων στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, όπως ορίζονται στο άρθρο 171.
1.2 Οι αρμοδιότητες της Ένωσης που βασίζονται στο εν λόγω άρθρο της Συνθήκης έχουν αποκλειστικό, συντρέχοντα ή υποστηρικτικό χαρακτήρα;
Στην περίπτωση των διευρωπαϊκών δικτύων, η αρμοδιότητα είναι συντρέχουσα. Το άρθρο 172 αναφέρει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές και τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που αφορούν το έδαφος κράτους μέλους απαιτούν την έγκριση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.
<i>Η επικουρικότητα δεν εφαρμόζεται σε τομείς πολιτικής στους οποίους η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της ΣΛΕΕ¹. Είναι η συγκεκριμένη νομική βάση που καθορίζει το κατά πόσον η πρόταση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του μηχανισμού ελέγχου της επικουρικότητας. Το άρθρο 4 της ΣΛΕΕ² ορίζει τους τομείς στους οποίους η αρμοδιότητα επιμερίζεται μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών. Το άρθρο 6 της ΣΛΕΕ³ ορίζει τους τομείς για τους οποίους η Ένωση έχει αρμοδιότητα μόνο για τη στήριξη των δράσεων των κρατών μελών.</i>
2. Αρχή της επικουρικότητας: Γιατί πρέπει η ΕΕ να αναλάβει δράση;
2.1 Ανταποκρίνεται η πρόταση στις διαδικαστικές απαιτήσεις του πρωτοκόλλου αριθ. 2⁴:
- Έχει διεξαχθεί ευρεία διαβούλευση πριν από την υποβολή πρότασης για την πράξη; - Υπάρχει εμπεριστατωμένη έκθεση με ποιοτικούς και, όπου είναι δυνατόν, ποσοτικούς δείκτες που καθιστούν δυνατή την εκτίμηση του κατά πόσον η δράση μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης;
- Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, η Επιτροπή διενήργησε εμπεριστατωμένη διαβούλευση βάσει της στρατηγικής της διαβούλευσης που περιλάμβανε ευρύ φάσμα μεθόδων και εργαλείων διαβούλευσης. Η στρατηγική σχεδιάστηκε σύμφωνα με τη λογική της παρέμβασης, εστιάζοντας στη συνάφεια, την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τη συνοχή και την ενωσιακή προστιθέμενη αξία του κανονισμού ΔΕΔ-Ε. Ο στόχος της στρατηγικής διαβούλευσης είναι η διασφάλιση ότι λαμβάνονται υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων σχετικά με τις δαπάνες, τον κοινωνικό αντίκτυπο και τα δυνητικά οφέλη της πρωτοβουλίας.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E003&from=EN>

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E004&from=EN>

³ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12008E006:EL:HTML>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12016E/PRO/02&from=EN>

- Μια διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση (ΔΔΔ) που διενεργήθηκε μεταξύ της 18ης Μαΐου και της 13ης Ιουλίου του 2020 παρείχε τη δυνατότητα σε όλους τους ενδιαφερόμενους να συμβάλλουν στην αξιολόγηση και την αναθεώρηση του κανονισμού ΔΕΔ-Ε. Για τη διαχείριση της ΔΔΔ χρησιμοποιήθηκε η εφαρμογή EU Survey. Το ερωτηματολόγιο ήταν διαθέσιμο σε 23 από τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Απευθυνόταν κυρίως σε πολίτες και φορείς (π.χ. ΜΚΟ, τοπική αυτοδιοίκηση, τοπικές κοινότητες, επιχειρήσεις και ενώσεις του κλάδου) που δεν διαθέτουν εξειδικευμένες γνώσεις σχετικά με τον κανονισμό ΔΕΔ-Ε. Αυτό αποτυπώθηκε στον αριθμό, τη δομή και τη διατύπωση του ερωτηματολογίου. Οι ερωτήσεις στην ανοικτή δημόσια διαβούλευση είχαν ως σκοπό τον προσδιορισμό της συνάφειας του κανονισμού ΔΕΔ-Ε όσον αφορά τους στόχους του, τις κατηγορίες υποδομών και τα χαρακτηριστικά των ΕΚΕ που το ευρύ κοινό θεωρεί ως τα πιο σημαντικά. Οι συμμετέχοντες με εξειδικευμένες γνώσεις για τον κανονισμό ΔΕΔ-Ε (π.χ. επαγγελματίες για εθνική αρμόδια/ρυθμιστική αρχή, ΔΣΜ, ΔΣΔ, εταιρικός φορέας υλοποίησης έργου, παραγωγός ενέργειας, ΜΚΟ με εξειδικευμένες γνώσεις επί του θέματος) κλήθηκαν να συμπληρώσουν μια στοχευμένη έρευνα. Η διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση ήταν προσβάσιμη στον ιστότοπο της Επιτροπής «Πείτε την άποψή σας», συμπεριλαμβανομένων των συνδέσμων σε συνοδευτικά έγγραφα και των σχετικών ιστοσελίδων, όπως όσες αφορούν ειδικά την πολιτική για τα ΔΕΔ-Ε και την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία.
- Προκειμένου να διασφαλιστεί η περαιτέρω προβολή προς τα ενδιαφερόμενα μέρη και να δημιουργηθούν ευκαιρίες για διαρθρωμένες παρατηρήσεις πραγματοποιήθηκαν τέσσερα διαδικτυακά σεμινάρια για τα ενδιαφερόμενα μέρη.
- Η αιτιολογική έκθεση και η εκτίμηση επιπτώσεων περιλαμβάνουν τμήμα για την αρχή της επικουρικότητας. Περισσότερες πληροφορίες παρέχονται στην ερώτηση 2.2 παρακάτω.

2.2 Αιτιολογείται επαρκώς στην αιτιολογική έκθεση (και στην ενδεχόμενη εκτίμηση επιπτώσεων) που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής η συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας;

Τόσο στην αιτιολογική έκθεση όσο και στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής αιτιολογείται επαρκώς η συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας.

Οι υποδομές μεταφοράς ενέργειας (συμπεριλαμβανομένων των υποδομών διασυνδεδεμένων υπεράκτιων δικτύων και των ευφύων δικτύων) έχουν προστιθέμενη αξία για την Ευρώπη, λόγω του διασυνοριακού αντικτύπου τους, ενώ είναι ταυτόχρονα απαραίτητες για την επίτευξη ενός κλιματικά ουδέτερου ενεργειακού συστήματος. Ο κανονισμός ΔΕΔ-Ε παρείχε αξία και συνέβαλε στην επίτευξη αποτελεσμάτων όσον αφορά την ενοποίηση της αγοράς ενέργειας της Ένωσης, τον ανταγωνισμό και την ασφάλεια του εφοδιασμού. Είναι απαραίτητο ένα πλαίσιο περιφερειακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών για την ανάπτυξη διασυνοριακών ενεργειακών υποδομών. Οι επιμέρους κανονισμοί και ενέργειες των κρατών μελών δεν επαρκούν για την υλοποίηση αυτών των έργων υποδομών στο σύνολό τους.

Η εσωτερική αγορά ενέργειας απαιτεί διασυνοριακές υποδομές, η ανάπτυξη των οποίων απαιτεί τη συνεργασία δύο ή περισσότερων κρατών μελών, που διαθέτουν το δικό τους κανονιστικό πλαίσιο.

Ο κανονισμός ΔΕΔ-Ε παρείχε προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με όσα θα μπορούσαν να έχουν επιτευχθεί μόνο σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο. Η υλοποίηση 40 και πλέον βασικών έργων ενεργειακών υποδομών από την έναρξη ισχύος του κανονισμού βοήθησε τα περισσότερα κράτη μέλη να πετύχουν τον στόχο του 10 % όσον αφορά τη διασύνδεση για το 2020 και να εξασφαλίσουν ένα άρτια διασυνδεδεμένο και ανθεκτικό στους κλυδωνισμούς δίκτυο αερίου. Η αγορά ενέργειας της Ένωσης είναι πιο ενοποιημένη και ανταγωνιστική σε σχέση με το 2013 και η ενεργειακή

ασφάλειά της Ένωσης έχει βελτιωθεί. Η πρόσβαση σε στοχευμένη χρηματοδότηση στο πλαίσιο του ΜΣΕ κατέστησε δυνατή την υλοποίηση 95 ΕΚΕ τα οποία, σε διαφορετική περίπτωση, θα αντιμετώπιζαν δυσκολίες πρόσβασης σε χρηματοδότηση βάσει των κανόνων της αγοράς.

Η ανωτέρω πρόοδος δεν θα μπορούσε να σημειωθεί μόνο με τις δράσεις των κρατών μελών. Διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη επιβεβαίωσαν την προστιθέμενη αξία του κανονισμού ΔΕΔ-Ε, υπογραμμίζοντας τη σημασία της περιφερειακής συνεργασίας στην υλοποίηση διασυνοριακών έργων, της κανονιστικής βεβαιότητας της διαφάνειας και της πρόσβασης σε χρηματοδότηση.

2.3 Με βάση τις απαντήσεις στα κατωτέρω ερωτήματα, είναι εφικτή η επαρκής επίτευξη των στόχων της προτεινόμενης δράσης από τα κράτη μέλη που ενεργούν αυτόνομα (αναγκαιότητα για δράση της ΕΕ);

Οι επιμέρους κανονισμοί και οι ενέργειες των κρατών μελών δεν επαρκούν ώστε να δοθεί η απαιτούμενη προτεραιότητα σε έργα ενεργειακών υποδομών για την επίτευξη των στόχων της προτεινόμενης πρωτοβουλίας. Απουσία ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ, δεν είναι δυνατή η επίτευξη των στόχων, όπως κατοχυρώνονται στη Συνθήκη όσον αφορά την προώθηση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων.

α) Υπάρχουν σημαντικές/υπολογίσιμες διακρατικές/διασυνοριακές παράμετροι στα προβλήματα που αντιμετωπίζονται; Έχουν προσδιοριστεί ποσοτικώς;

Η νομική βάση για τα διευρωπαϊκά δίκτυα (βλ. σημείο 1.1 ανωτέρω) αναφέρει ότι το αντικείμενο είναι διασυνοριακού χαρακτήρα. Αυτό αντανakλάται επίσης στον στόχο της πρωτοβουλίας ο οποίος είναι η διευκόλυνση της ανάπτυξης επαρκών ενεργειακών υποδομών σε ολόκληρη την ΕΕ και τις γειτονικές χώρες της ώστε να καταστεί δυνατή η επίτευξη των στόχων της ΕΕ για την ενέργεια και το κλίμα, ιδίως όσον αφορά τους στόχους για το 2030/2050, καθώς και την ενοποίηση της αγοράς, την ανταγωνιστικότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού. Πιο συγκεκριμένα, η προτεινόμενη δράση στοχεύει να καταστήσει δυνατό, σε ολόκληρη την ΕΕ και στις γειτονικές της χώρες, τον προσδιορισμό των διασυνοριακών έργων και επενδύσεων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων όσον αφορά την ενεργειακή μετάβαση και το κλίμα. Επιπροσθέτως, αποσκοπεί στη βελτίωση του σχεδιασμού διασυνοριακών υποδομών για την ενοποίηση του ενεργειακού συστήματος και για τα υπεράκτια δίκτυα.

β) Έρχεται σε αντίθεση η ανάληψη δράσης σε εθνικό επίπεδο ή η απουσία δράσης σε επίπεδο ΕΕ με βασικούς στόχους της Συνθήκης⁵, ή βλάπτει σε σημαντικό βαθμό τα συμφέροντα άλλων κρατών μελών;

Απουσία ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ, δεν είναι δυνατή η επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 170, δηλαδή η δημιουργία και η ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων όσον αφορά τις υποδομές στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας. Αυτό σημαίνει προώθηση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων, καθώς και της πρόσβασης στα δίκτυα αυτά. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάγκη να συνδεθούν οι νησιωτικές, οι περικλειστές και οι περιφερειακές περιοχές με τις κεντρικές περιοχές της Ένωσης.

γ) Σε ποιο βαθμό έχουν την ικανότητα ή τη δυνατότητα τα κράτη μέλη να θεσπίσουν κατάλληλα μέτρα;

Με την ανάληψη δράσης σε εθνικό επίπεδο μπορεί να θεσπιστούν μέτρα που λειτουργούν συμπληρωματικά με τη δράση που αναλαμβάνεται σε επίπεδο ΕΕ, προκειμένου να καταστεί εφικτή η επίτευξη των στόχων που αφορούν το συγκεκριμένο πεδίο πολιτικής. Τα μέτρα μπορούν, μεταξύ

⁵ https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_el

άλλων, να αφορούν τα εθνικά δίκτυα που συνδέονται με διασυνοριακά δίκτυα και την εθνική εφαρμογή μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της αδειοδότησης έργων υποδομής. Ωστόσο, απουσία δράσης σε επίπεδο ΕΕ για συντονισμένη προσέγγιση στα διευρωπαϊκά ενεργειακά δίκτυα, δεν θα ήταν δυνατός ο προσδιορισμός και η υλοποίηση των διασυνδέσεων που απαιτούνται για την απανθρακοποίηση του ενεργειακού συστήματος, την καλύτερη ενοποίηση της αγοράς, τον ανταγωνισμό και την ασφάλεια του εφοδιασμού.
δ) Ποιες είναι οι διαφορετικές εκφάνσεις του προβλήματος και των αιτιών του (π.χ. αρνητικές εξωτερικές επιδράσεις, επακόλουθα αποτελέσματα) στο εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο στην ΕΕ;
Τα δύο βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζονται με την προτεινόμενη δράση αφορούν το εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο: πρώτον, ο τύπος και η κλίμακα των εξελίξεων στις διασυνοριακές υποδομές δεν έχουν εναρμονιστεί πλήρως με τους στόχους πολιτικής της ΕΕ για την ενέργεια, ιδίως όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία και τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας· δεύτερον, οι καθυστερήσεις στην υλοποίηση βασικών έργων υποδομής επηρεάζουν όλα τα επίπεδα της ΕΕ, προκαλώντας χαμηλότερα επίπεδα ενοποίησης της αγοράς, ανταγωνισμού και ασφάλειας του εφοδιασμού.
ε) Είναι το πρόβλημα ευρέως διαδεδομένο σε όλη την ΕΕ ή περιορίζεται σε λίγα κράτη μέλη;
Τα προβλήματα που περιγράφονται σε προηγούμενες υποενότητες αφορούν όλα τα κράτη μέλη και είναι ευρέως διαδεδομένα σε όλη την ΕΕ. Όλα τα κράτη μέλη πρέπει να προβούν στην περαιτέρω απανθρακοποίηση των ενεργειακών συστημάτων τους και να συμβάλουν στην επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050, ενώ θα επωφεληθούν επίσης από τα υψηλότερα επίπεδα ενοποίησης της αγοράς, ανταγωνισμού και ασφάλειας του εφοδιασμού.
στ) Επιβαρύνονται υπερβολικά τα κράτη μέλη στην προσπάθειά τους να επιτύχουν τους στόχους του σχεδιασθέντος μέτρου;
Μόνο με μέτρα σε επίπεδο κράτους μέλους δεν θα μπορέσουν να επιτευχθούν οι στόχοι της προτεινόμενης πρωτοβουλίας. Η συντονισμένη προσέγγιση σε επίπεδο ΕΕ για τον σχεδιασμό διασυνοριακών υποδομών και για τον προσδιορισμό έργων υποδομών προτεραιότητας, με βάση την περιφερειακή συνεργασία, θα συμβάλει στην ενίσχυση της αποδοτικότητας.
ζ) Ποιες είναι οι διάφορες απόψεις/προτιμώμενες επιλογές δράσης των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών αρχών στην ΕΕ;
Υπήρξε στήριξη για δράση σε επίπεδο ΕΕ κατά τη διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη από τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές.
2.4 Με βάση τις απαντήσεις στα κατωτέρω ερωτήματα, είναι εφικτή η καλύτερη επίτευξη των στόχων της προτεινόμενης δράσης σε επίπεδο Ένωσης λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της εν λόγω δράσης (ενωσιακή προστιθέμενη αξία);
Η δράση σε επίπεδο ΕΕ παρέχει σαφή προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με τις εθνικές πολιτικές, όπως έχει αποδειχτεί από τον υφιστάμενο κανονισμό ΔΕΔ-Ε και τα οφέλη που παρείχε μέχρι στιγμής. Η αποτελεσματική σύνδεση των δικτύων των κρατών μελών και η άρση των σημείων συμφόρησης βελτίωσαν την ενοποίηση της αγοράς μεταξύ των κρατών μελών και την ανταγωνιστικότητα, όπως αποτυπώνεται στην πρόοδο που έχει σημειωθεί προς την επίτευξη των στόχων διασύνδεσης και τη σύγκλιση των τιμών ενέργειας σε όλη την ΕΕ.
α) Υπάρχουν σαφή οφέλη από τη δράση σε επίπεδο ΕΕ;

Ο κανονισμός ΔΕΔ-Ε έχει θεσπίσει μια νέα προσέγγιση στον σχεδιασμό διασυνοριακών ενεργειακών υποδομών. Φέρνει σε επαφή τα ενδιαφερόμενα μέρη στις περιφερειακές ομάδες με στόχο τον προσδιορισμό και τη συμβολή στην υλοποίηση έργων κοινού ενδιαφέροντος (ΕΚΕ) που συμβάλλουν στην ανάπτυξη των διαδρόμων και των θεματικών πεδίων προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών.

Εκτός από την αποτελεσματική και οικονομικά αποδοτική προσέγγιση στον σχεδιασμό υποδομών, ο κανονισμός βελτίωσε τις διαδικασίες αδειοδότησης. Απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν τον εξορθολογισμό της διαδικασίας αδειοδότησης των ΕΚΕ εντός χρονικού πλαισίου 3½ ετών για κάθε απόφαση αδειοδότησης. Πρέπει να λαμβάνουν το μεγαλύτερο καθεστώς προτεραιότητας σε εθνικό επίπεδο και να περιλαμβάνονται στα προγράμματα ανάπτυξης εθνικών δικτύων. Ο κανονισμός προβλέπει επίσης κανονιστική συνδρομή, κανόνες και καθοδήγηση για τον διασυνοριακό επιμερισμό του κόστους και κίνητρα σχετικά με τον κίνδυνο και παρέχει πρόσβαση σε ευκαιρίες χρηματοδότησης από τον μηχανισμό «Συνδέοντας την Ευρώπη» (ΜΣΕ).

Από την έγκρισή του το 2013, ο κανονισμός ΔΕΔ-Ε κατέστησε δυνατή την υλοποίηση πάνω από 40 βασικών έργων ενεργειακών υποδομών, ενώ επιπλέον 75 έργα αναμένεται να υλοποιηθούν έως το 2022. Η χρηματοδοτική συνδρομή που παρείχε ο ΜΣΕ, συνολικού ύψους 4,7 δισ. EUR, κατέστησε δυνατή την υλοποίηση 95 ΕΚΕ. Από το 2014 ο ΜΣΕ παρείχε χρηματοδότηση σε 149 δράσεις, εκ των οποίων οι 114 (ύψους 519 εκατ. EUR) αφορούσαν μελέτες και οι 35 (ύψους 4,2 δισ. EUR) αφορούσαν εργασίες. Από τον συνολικό προϋπολογισμό ύψους 4,7 δισ. EUR, το 1,5 δισ. EUR διατέθηκε σε έργα αερίου και τα 2,8 δισ. EUR σε έργα ηλεκτρικής ενέργειας. Μέχρι στιγμής, περίπου το ένα πέμπτο όλων των ΕΚΕ έχουν λάβει χρηματοδοτική συνδρομή από τον ΜΣΕ για μελέτες και/ή εργασίες.

Διαπιστώνεται ευρεία συναίνεση μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών για την ενωσιακή προστιθέμενη αξία του κανονισμού, η οποία επιτεύχθηκε μέσω της περιφερειακής συνεργασίας, της πρόσβασης σε χρηματοδότηση, της βελτίωσης της πληροφόρησης και της διαφάνειας, καθώς και της βελτίωσης των διαδικασιών σχεδιασμού και αδειοδότησης.

β) Επιτυγχάνονται οικονομίες κλίμακας; Είναι εφικτή η αποδοτικότερη επίτευξη των στόχων σε επίπεδο ΕΕ (μεγαλύτερα οφέλη ανά κόστος μονάδας); Θα βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς;

Η αξιολόγηση του ισχύοντος κανονισμού ΔΕΔ-Ε καταδεικνύει ότι έχει συμβάλει αποτελεσματικά στη σύνδεση των δικτύων των κρατών μελών και την άρση των σημείων συμφόρησης. Η ενοποίηση της αγοράς μεταξύ των κρατών μελών και η ανταγωνιστικότητα έχουν βελτιωθεί, όπως αποτυπώνεται στην πρόοδο που έχει σημειωθεί προς την επίτευξη των στόχων διασύνδεσης και τη σύγκλιση των τιμών ενέργειας σε όλη την ΕΕ. Η υλοποίηση των ΕΚΕ ηλεκτρικής ενέργειας θα συνδράμει τα περισσότερα κράτη μέλη να πετύχουν τον στόχο διασύνδεσης του 10 % για το 2020. Ως αποτέλεσμα, η αγορά ενέργειας της ΕΕ είναι πιο ενοποιημένη και ανταγωνιστική σε σχέση με το 2013. Τα έργα καθιστούν επίσης δυνατή την ενσωμάτωση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και τη διασυνοριακή ανταλλαγή ηλεκτρικής ενέργειας μειώνοντας την ανάγκη περικοπών.

Η ασφάλεια του εφοδιασμού, ως ένας από τους βασικούς παράγοντες του ισχύοντος κανονισμού ΔΕΔ-Ε, έχει βελτιωθεί σε σημαντικό βαθμό μέσω των ΕΚΕ. Έως τις αρχές της δεκαετίας του 2020, όταν θα έχουν τεθεί σε λειτουργία τα ΕΚΕ αερίου που επί του παρόντος βρίσκονται σε στάδιο υλοποίησης, η Ευρώπη αναμένεται να έχει δημιουργήσει ένα άρτια διασυνδεδεμένο και ανθεκτικό στους κλυδωνισμούς δίκτυο αερίου και όλα τα κράτη μέλη θα έχουν πρόσβαση σε τουλάχιστον τρεις πηγές αερίου ή στην παγκόσμια αγορά υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) —βασικό στοιχείο για τη βελτίωση της ενεργειακής ασφάλειας της Ένωσης μέσω της διαφοροποίησης των

πηγών αερίου.
γ) Ποια είναι τα οφέλη από την αντικατάσταση των διαφόρων εθνικών πολιτικών και κανόνων με μια πιο ενιαία προσέγγιση πολιτικής;
Με βάση τον ισχύοντα κανονισμό ΔΕΔ-Ε, τα προτεινόμενα μέτρα αποσκοπούν σε μια πιο συντονισμένη προσέγγιση στον σχεδιασμό διασυνοριακών υποδομών, την επιτάχυνση της υλοποίησης των έργων και μια πιο συνεκτική ρυθμιστική μεταχείριση των έργων κοινού ενδιαφέροντος. Με τον τρόπο αυτόν θα δοθεί η δυνατότητα αποδοτικότερης προσέγγισης στην ανάπτυξη διασυνοριακών έργων υποδομής και πιο έγκαιρης υλοποίησής τους.
δ) Αντισταθμίζουν τα οφέλη της δράσης σε επίπεδο ΕΕ την απώλεια των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών (πέραν του κόστους και του οφέλους της ανάληψης δράσης σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο);
Η επιτάχυνση των έργων υλοποίησης ενεργειακών υποδομών που καθιστούν δυνατή την επίτευξη των στόχων κλιματικής ουδετερότητας της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, καθώς και την ενοποίηση της αγοράς, την ανταγωνιστικότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού με το ελάχιστο κόστος για τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις, αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα για όλα τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ θα καταστήσει δυνατή τη στήριξη όλων των κρατών μελών όσον αφορά τη συνδρομή στην επίτευξη των βασικών στόχων πολιτικής για την ενέργεια και το κλίμα.
ε) Θα είναι βελτιωμένη η νομική σαφήνεια για όσους υποχρεούνται να εφαρμόσουν τη νομοθεσία;
Η προτεινόμενη αναθεώρηση του υφιστάμενου πλαισίου ΔΕΔ-Ε θα βελτιώσει τη νομική σαφήνεια για τους φορείς υλοποίησης των έργων και τις εθνικές αρχές. Για παράδειγμα, θα διασαφηνιστούν οι διατάξεις σχετικά με τη ρυθμιστική μεταχείριση των έργων κοινού ενδιαφέροντος.
3. Αναλογικότητα: Πώς πρέπει να ενεργήσει η ΕΕ
3.1 Αιτιολογείται επαρκώς στην αιτιολογική έκθεση (και στην ενδεχόμενη εκτίμηση επιπτώσεων) που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής η αναλογικότητα της πρότασης και περιλαμβάνεται σε αυτήν έκθεση που επιτρέπει την εκτίμηση της συμμόρφωσης της πρότασης με την αρχή της αναλογικότητας;
Τόσο η αιτιολογική έκθεση όσο και η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει τη σχετική αιτιολόγηση.
Η πρωτοβουλία είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας. Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της δράσης στον τομέα των διευρωπαϊκών ενεργειακών δικτύων, όπως ορίζεται στο άρθρο 170 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παρέμβαση σε επίπεδο πολιτικής είναι αναλογική με τη διάσταση και τον χαρακτήρα των προβλημάτων που καθορίζονται και την επίτευξη των στόχων που έχουν οριστεί.
Η πρόταση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του γενικού στόχου που επιδιώκεται για τη διευκόλυνση της έγκαιρης ανάπτυξης επαρκών ενεργειακών υποδομών σε ολόκληρη την Ένωση και στις γειτονικές της χώρες, ώστε να καταστεί δυνατή η επίτευξη των ενεργειακών και κλιματικών στόχων της σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, ιδίως των στόχων για το 2030 και το 2050, συμπεριλαμβανομένου του στόχου κλιματικής ουδετερότητας, καθώς και την ενοποίηση της αγοράς, την ανταγωνιστικότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού.

Με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, η Επιτροπή αξιολόγησε διάφορες επιλογές πολιτικής που ανήκουν σε τέσσερις τομείς αντικτύπου του ισχύοντος πλαισίου ΔΕΔ-Ε, όπως πεδίο εφαρμογής, διακυβέρνηση / σχεδιασμός υποδομών, αδειοδότηση και συμμετοχή του κοινού και ρυθμιστική μεταχείριση.

Η αξιολόγηση και η σύγκριση των επιλογών (βλ. ειδικότερα τμήματα 7 και 8 της συνοδευτικής εκτίμησης επιπτώσεων) δείχνουν ότι καμία μεμονωμένη επιλογή δεν επαρκεί για την εκπλήρωση των καθορισμένων στόχων. Ο προσδιορισμός της δέσμης επιλογών πολιτικής που αρμόζουν καλύτερα στην επίτευξη των ειδικών στόχων βασίζεται στην αξιολόγηση που περιλαμβάνει την αρχή της αναλογικότητας.

3.2 Με βάση τις απαντήσεις στα κατωτέρω ερωτήματα και τα διαθέσιμα στοιχεία από τυχόν εκτίμηση επιπτώσεων, την αιτιολογική έκθεση ή άλλες πηγές, αποτελεί η προτεινόμενη δράση κατάλληλο τρόπο επίτευξης των καθορισμένων στόχων;

Η προτεινόμενη δράση περιλαμβάνει μέτρα που είναι κατάλληλα για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων της πρωτοβουλίας. Τα μέτρα είναι αναλογικά και δεν υπερβαίνουν τα όρια του αναγκαίου. Χωρίς ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ, τα κράτη μέλη δεν θα μπορούν να εκπληρώσουν τους στόχους με ικανοποιητικό τρόπο. Το πρόσθετο κόστος είναι εξαιρετικά περιορισμένο και περιλαμβάνει μέτρο μείωσης των άμεσων δαπανών.

- α) Η πρωτοβουλία περιορίζεται στις πτυχές στις οποίες τα κράτη μέλη μεμονωμένα δεν είναι σε θέση να επιτύχουν ικανοποιητικά αποτελέσματα, ενώ μπορεί να επιτύχει καλύτερα η Ένωση;

Απουσία ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ, τα κράτη μέλη δεν θα μπορούν να προσδιορίσουν έργα επαρκών διασυνοριακών υποδομών που είναι απαραίτητα για την επίτευξη των στόχων πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια βάσει του ενοποιημένου σχεδιασμού διασυνοριακών υποδομών. Τα προτεινόμενα μέτρα περιορίζονται στις πτυχές που τα κράτη μέλη δεν μπορούν να πετύχουν με ικανοποιητικό τρόπο από μόνα τους.

- β) Είναι η μορφή της ενωσιακής δράσης (επιλογή μέσου) αιτιολογημένη, όσο το δυνατόν απλούστερη, και συνεπής με την επαρκή επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων (και διασφαλίζει τη συμμόρφωση με αυτούς) [π.χ. επιλογή μεταξύ κανονισμού, οδηγίας (πλαισίου), σύστασης, ή άλλων κανονιστικών μεθόδων όπως η συμμετοχή στη νομοθετική διαδικασία κ.λπ.];

Η πρωτοβουλία προτείνει την αναθεώρηση του υφιστάμενου κανονισμού ΔΕΔ-Ε, συνεπώς τη διατήρηση της επιλογής του μέσου το οποίο έχει αποδειχτεί να λειτουργεί καλά όσον αφορά την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων σύμφωνα με την κανονιστική μέθοδο (συμμετοχή στη νομοθετική διαδικασία), όπως προβλέπεται στο άρθρο 172 της ΣΛΕΕ.

- γ) Αφήνει η δράση της Ένωσης όσο το δυνατόν μεγαλύτερα περιθώρια λήψης αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο, επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα σε ικανοποιητικό βαθμό τους καθορισμένους στόχους; (π.χ. είναι εφικτός ο περιορισμός της ευρωπαϊκής δράσης στον καθορισμό ελάχιστων προτύπων ή στη χρήση ενός λιγότερο αυστηρού μέσου ή προσέγγισης πολιτικής;)

Το άρθρο 171 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι η Ένωση καθορίζει προσανατολισμούς που καλύπτουν τους στόχους, τις προτεραιότητες και τις γενικές γραμμές των μελετώμενων δράσεων στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων και ότι στους εν λόγω προσανατολισμούς προσδιορίζονται σχέδια κοινού ενδιαφέροντος. Τα προτεινόμενα μέτρα βασίζονται στις εν λόγω διατάξεις για να οριστεί ένα πλαίσιο σε επίπεδο ΕΕ το οποίο απαιτείται για την επίτευξη των στόχων, όπως κατοχυρώνονται στη ΣΛΕΕ.

δ) Συνεπάγεται η πρωτοβουλία δημοσιονομικό ή διοικητικό κόστος για την Ένωση, τις εθνικές κυβερνήσεις, τις περιφερειακές ή τοπικές αρχές, τους οικονομικούς φορείς ή τους πολίτες; Είναι το εν λόγω κόστος σύμμετρο με τον προς επίτευξη στόχο;
Τα προτεινόμενα μέτρα αποτελούν κυρίως βελτιώσεις του ισχύοντος πλαισίου ΔΕΔ-Ε. Η αξιολόγηση κατέδειξε ότι ο ισχύων κανονισμός έχει λειτουργήσει καλά. Κατά τη διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα περισσότερα εξ αυτών συμφώνησαν ότι ο κανονισμός είναι οικονομικά αποδοτικός και παρέχει περισσότερα οφέλη παρά κόστος. Η πρωτοβουλία συνεπάγεται περιορισμένη πρόσθετη χρηματοοικονομική και διοικητική επιβάρυνση για τους φορείς υλοποίησης των έργων, την Επιτροπή, καθώς και τον ACER. Τα προτεινόμενα μέτρα απλούστευσης θα δημιουργήσουν πιθανά οφέλη μέσω της μείωσης των υφιστάμενων επαναλαμβανόμενων άμεσων δαπανών που σχετίζονται με τη διοικητική επιβάρυνση ως αποτέλεσμα των μειωμένων υποχρεώσεων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων.
ε) Έχουν ληφθεί υπόψη οι ειδικές περιστάσεις που ισχύουν στα μεμονωμένα κράτη μέλη, χωρίς να παραβιάζεται το ενωσιακό δίκαιο;
Δεν έχει προσδιοριστεί καμία ειδική περίπτωση που ισχύει σε μεμονωμένα κράτη μέλη.